

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاین نمی باشد

۲۰۲۰/۰۸/۱۷

سیلان

آیا تشخیص، جاندار انگاری او بی جاندار انگاری یو دی؟

ستا په اننگو کی د حمزه د وینو سره دی
ته شوی د پښتو غزله خوان زه دی بابا کرم

د ادب تاریخ په یوه لیکل شوي اثر کې می د ارواښاد حمزه بابا دا بیت تر سترگو شو، لږ څه پرې تم شوم، له ځانه سره می وویل باید دا بیت و سپرم او له یوې نوې زاویې ور باندې بحث ترسره کړم. همداسې وشول ما د خپلې مطالعې له مخې دا بیت سپرلی او تحلیل کړی دی، ښایي لوستونکو یا د شعر خوښونکو ته څه نوې شیان په کې وموندل شي.

ما په دې لیکنه کې پورته بیت له دوو اړخونو تر څېړنې لاندې نیول دی، لومړی د بلاغې علومو په چاپیریال کې او دویم د ژبپوهنې له اړخه .

لومړی غواړم دابیت د بلاغې علوم په چاپیریال کې وسپرم :

ستا اننگو کی د حمزه د وینو سره دي

حمزه بابا په پورته مسره کې پښتو غزل ته انساني ځانگړنه ورکوي، يعنې پښتو غزل د انسان په بڼه مخاطبوي او د انسان د وجود ځانگړنې ورکوي، ځکه: اننگي او د وینو سره د انسان په مخ کې وي، په ځانگړې توګه د ښځینو په مخ کې هغه مهال کې ډېر څرګند ښکاري چې ښځینه او نارینه د شرم او تاثیر یا هم د متکلم د خبرو د تاثیر لاندې وي، نو له ورايه یې اننگي سره کيږي او په ځینو سپینو نجونو او هلکانو کې د اننگي رگونه په یادو حالتونو کې له ورايه ښکاري.

لوستونکو ته کېدای شي داسې پوښتنه پیدا شي، چې شعر ته د داسې ځانگړنو ورکولو ته څه وايي؟ مورن په بلاغې علومو کې درې بېلابېل توکي لرو، چې په ډېرو ژبو کې یې د شعر پوهان په توپیر او پېژندنه کې تېروتنه کوي.

لومړی: تشخیص : هغه ادبي توکی یا صنعت دی، چې شاعر په خپل شعر کې طبیعیت، طبیعي شیان او د ژوند مادي توکو ته انساني ځانگړنه او بڼه ورکړي. تشخیص بیا پخپله ځانته ډېر ډولونه (حسي، عقلي، ذهني...) لري، چې ځینې دادي :

حسي تشخیص: چې تشخیص شوي کلمه یا کلمې د انسان په پنځو حواسو حس شي، لکه:

گل همېشه بلبل ته خاندې

بلبل د گل په ځندا کاندې فریادونه

په پورته بیت کې « گل » ته چې د طبیعیت یوه برخه ده، انساني ځانگړنه ورکړل شوې ده. همدارنگه دا گل د طبیعیت هغه توکی دی، چې د انسان په پنځو حواسو باندې حس کيږي او د لمس وړ توکی دی. نو ځکه ورته حسي تشخیص وایو.

رگ به رگم نوا کشید در صفت محمدی

تا به رباب جسم من ناخن زنده گی زدی

«رگ» که یکی از اعضای بدن است، چون انسانی دانسته شده که در وصف پیامبر اکرم (ص) در نواست. تاسو که دپارسي ژبي دا بیت ته څېر شي، نو رگ تشخیص شوی دی، نو طبیعي خبره ده، چې رگونه د انسان په پنځو حواسو د درک او پېژندنې وړ دي .

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خبر و لولی

عقلي تشخیص : هغه تشخیص ته وايي، چې په ظاهري حواسو د درک او پیژندنې وړ نه وي. لکه: روح، مهال، د روژې میاشت... د بېلګې په توګه لومړی په پښتو ژبه کې یوه بېلګه تاسو ته وړاندې کوم:

بخت مرور شو نصیب ژاري قسمت د غم په جیلخانه کې بندي کړمه

که پورته لنډۍ ته ځیر شو، نو « بخت، نصیب او قسمت » تشخیص شوي کلمات دي. دا کلمات په ټولیزه توګه د معنا نومونه یا کلمات بلل کېږي، چې د انسان په ظاهري حواسو یې لیدل او پیژندنه ناشونې ده، بلکې د انسان د عقل له پاره منونکي کلمات دي او د عقل په واسطه منل کېږي.

روح برون شد ز تن، چاک زد این پیرهن هان نظر ذوالمنن رفت دل ها چو دید

«روح» که همان جان است، به گونه ی شخص عصبانی تصویر شده که با قهر از خانه ی میزبان تن برون می شود و گریبان او را می درد. اوس را خو خپل اصلي مطلب ته

ستا په اننگو کې د حمزه د وینو سره دي ته شوي د پښتو غزله ځوان زه دي بابا کرم

لکه څنګه مو چې وویل، حمزه بابا پښتو غزل ته انساني ځانګړنه یا بڼه ورکوي، په دغه بیت کې د تشخیص ادبي صنعت یا که لږ یې واضح کړو نو عقلي تشخیص کارول شوی دی او د پښتو غزل یې تشخیص کړی دی. معنا یې داسې ده: حمزه بابا پښتو غزل ته د انساني خصوصیت په ورکولو سره وايي، چې ستا په اننگو، بارخو یا هم غمبورو کې چې کومه سرخي او مستي لیدل کېږي، هغه د حمزه د زور، قوت، طاقت او شور برکت دی یا هم ستا د بارخو په شریانونو یا رګونو کې د حمزه ویني دي. موخه یې داده چې ستا (غزل) کې چې کوم شور، مستي، قوت، متانت او پختګ لیدل کېږي، هغه د حمزه له برکته دی، ځکه حمزه ستا یا هم د پښتو غزل ته دا قوت، شور، تنوع او پرمختګ ورکړی.

په ځوانۍ کې انسان له شور، مستي او قوت څخه برخمن وي، همدارنګه د ځوانانو په اننگو کې سرخي، ښکلا، جذابیت او قوت له ورايه ښکاري. نو حمزه بابا هم وايي چې د پښتو په غزل کې چې کومه ښکلا، قوت، متانت، تنوع، جذابیت او پرمختګ لیدل کېږي، هغه زما د شاعرۍ او لیکوالۍ برکت دی. ما د پښتو غزل ته دا ځانګړنې ورکړي دي.

«ته شوي د پښتو غزله ځوان زه دي بابا کرم»
په دې مسره کې حمزه بابا برعکس د پښتو غزل ته انساني ځانګړنه ورکوي. چې دې ادبي صنعت « جاندار انګاري » وايي. غواړم لومړی جاندار انګاري او بی جاندار انګاري ادبي صنعتونه لوستونکو ته وړ وپېژنم. دویم جاندار انګاري : هغه ادبي صنعت ته وايي چې شاعر په خپل شعر کې طبیعي شیانو ته د ذوالروحو ژویو یا هغو ژوي چې روح ولري خو عقل و نه لري، انساني ځانګړنې ورکړي. لکه :

بال می ریزد فلک بر فکر من خاک می بوسد ز درگام بشر

د نمونه ی بالا گوینده (فلک) را به صورت پرنده تصویر کرده که از هم راهی « فکر » او عاجز است. نو په دې مسره کې حمزه بابا د تشخیص صنعت کارولی دی، چې « پښتو غزل » ته یې انساني ځانګړنه ورکړي ده. شاعر وايي چې ته « د پښتو غزل » زما د شاعرۍ او لیکوالۍ له امله ځوان، تازه او ځلانده شوي، خو زه (حمزه بابا) زور شوم.

دربیم: بی جاندار انګاري: هغه ادبي صنعت ته وايي چې شاعر په خپل شعر کې ذوالروح او ذوالعقول ژویو او حیواناتو ته د بي سا توکو یا بی سا څیزونو ځانګړنه او بڼه ورکړي. یا په ډېرې ساده توګه که ووايو چې شاعر یو ژوندي ژوي ته د بی ساه شیانو او څیزونو ځانګړنه ورکړي، چې دا کار د نورو ادبي صنایع لکه: استعاره، مجاز، تشبیه... له لارې ترسره کېدی شي. د بېلګې په توګه لاندې بیتونه وګورئ:

من که ز من گریختم، باده ی عقل ریختم خاک وجود بیختم، بین دف خاوری ز من

شاعر در این بیت « من که زمن گریختم» از یک سو « استعاره اداتی» و پارادوکس است و از دیگر یو « من » دوم دلالت بر مکان خاص دارد، که گوینده از سر زمین من وجود به سوی معشوق سفر می کند و از سوی دیگر وجودش را چمن خاک میداند و آن را می بیزد؛ در نتیجه تصویر زیبایی حاصل می شود.
یا درحمان بابا بیت:

لکه ونه مستقیم په خپل مکان یم که بهار را باندي راشي کهخزان

یا:

لکه خس د سېلاب خلاص له گمراهی یم پر اوږو د رهبر سپور یم تر منزله

په لومړي بیت کې رحمان بابا ځان له ونې سره تشبیه کړی دی او په دویم بیت کې شاعر یا متکلم ځان د سېلاب له خس سره تشبیه کوي. که پورته بیتونو ته لږ څیر شو، نو لیدل کېږي چې په لومړي او دویم بیت کې شاعر ځانته د بې روحه یا بی سا څیزونو ځانگړنه ورکړې او یو ژوندی ژوی یا حیوان یې بی سا کړی دی. په لومړي بیت کې یې ځانته د ونې او په دویم بیت کې یې ځانته د خس ځانگړنه ورکړې ده، چې دې کار ته په بلاغي علومو کې بې جاندار انکاري وايي.

هېره دې نه وي، چې دا توکي د لومړي ځل له پاره په پارسي ژبه کې داکتر کزازی له توپیر او پېژندنې سره کارولي دي، خو په افغانستان کې لومړنی لیکوال چې د یادو توکو پېژندنه، زیاتونه او کارونه یې کړي ده، هغه حبیب الله کاشفي دی. کاشفي په پارسي ژبه کې د بې جاندار انکاري د صنعت لومړی کارونکی گڼل کېږي. زما هم دغې برخې ته پام شو، ما ویل د حمزه بابا د یاد بیت په پلمه به یې لوستونکو ته ور وپېژنم، زه فکر نه کوم دا نومونې لاتر اوسه په پښتو ژبه کې کوم لیکوال په دې ډول پېژندنې او تفکیک سره کارولي وي.

اوس راځم د دې بیت ژبو هنري سپړنې ته:

ستا په انگو کې د حمزه د وینو سره دي ته شوي د پښتو غزله ځوان زه دي بابا کرم

په لومړۍ مسره کې « ستا » نومخړی کارول شوی دی. دا ملکي نومخړی دی، چې د دویم کس (نارینه او ښځینه) له پاره کارول کېږي.

په دویمه مسره کې « ته » ځانگړی نومخړی دی. چې د دویم کس (نارینه او ښځینه) یا مخاطب له پاره کارول کېږي. حمزه بابا په پورت بیت کې د « ستا او ته » نومخړي ځکه کارولي دي، چې « پښتو غزل » یې تشخیص کړی دی او هغه ته یې انساني بڼه ورکړې ده، نو کله چې یو طبیعي څیز انساني بڼه خپله کړي، هغه د انساني کړنو استازیتوب هم کولی شي، نو مور کولی شو هغه ته نومخړي وکاروو. مور کولی شو داسې ډېرې بېلگې د پښتنو شاعرانو په دیوانونو کې پیدا کړو.

اخځلیکونه:

- ۱ – کاشفي، حبیب الله. ۱۳۹۳ ه. آوای شور عشق. مرکز پخش: کتاب فروشی الیاس عزیزی، کابل جاده ی آسمایی.
- ۲ – درحمان بابا دیوان
- ۳ – د حنان بارکزی دیوان
- ۴ – پښتو لنډی
- ۵ – د حمزه بابا دیوان
- ۶ – کاشفي، حبیب الله. ۱۳۹۴ ه. موسیقي شعر. مرکز پخش: کتاب فروشی الیاس عزیزی، کابل جاده ی آسمایی.
- ۷ – بیان داکتر صاحب کزازی